

Żelganocno palma

Leszek Czyż

Materiał do nauki języka kurpiowskiego.

Źródło: Irena Bachmura, Danuta Staszewska - „Móžë i pšisë po kurpósosku”

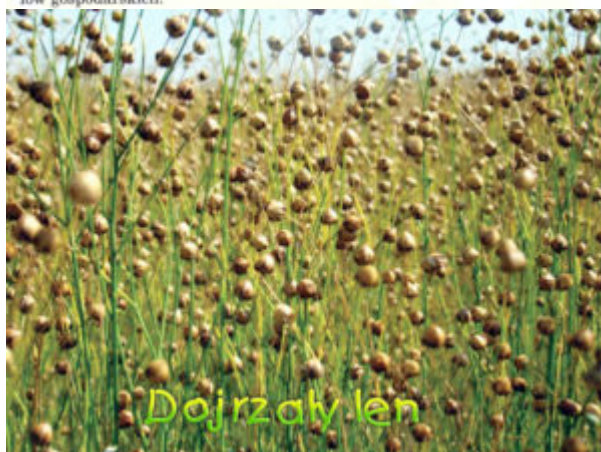
<http://polaneis.pl/wydarzenia-imprezy/swieto-lnu-w-lubelskim-skansenie>

Złoto Kurpsów

Len

Ludność kurpiowska, żyła w dużym oddaleniu od miast. Od samego początku musiała zapewniać sobie we własnym zakresie ubrania, pościel, narzuty. Od bardzo dawnych czasów rozwijało się na tych terenach tkactwo. Obok ziemniaków i żyta, len był jedną z najważniejszych roślin uprawnych. Włókno lniane wykorzystywano na Kurpiach do produkcji różnej grubości płótna.

Z najcieńszego i najpiękniej wybielonego płótna lnianego (partu) szyto koszule oraz kobiece fartuchy i chusty, pościel i obrusy. Zdobiono je koronkowymi wstawkami i haftem. Grubsze tkaniny wykorzystywano do celów gospodarskich.

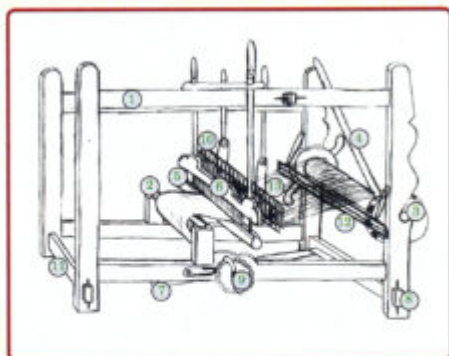
scotky

čerlyca

Żelganocno palma

Krosna

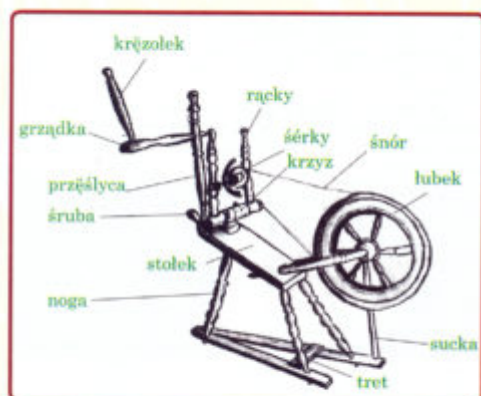

1. staćwa	8. klyn
2. klepide	9. nówojek
3. nówój	10. rósónky
4. zapieśrde	11. spóna
5. płoch	12. nógłóćko
6. bódly	13. postawa
7. pomoz	

krosna

Kółko

Dawniej kładła kurpiowska kobieta lusiała luskac lłane plłtmo. W domach bđy krosna jł wszystkie potrzebne statky do lłobabłanł lłnu. Po zyće jł karto-
flach lłn bđł najwłłższej na polu.

kółko

Autor wpisu: **Leszek Czyż**